

KRAJOWY DZIESIĘCIOLETNI PLAN ROZWOJU SYSTEMU PRZESYŁOWEGO

PLAN ROZWOJU W ZAKRESIE ZASPOKOJENIA OBECNEGO
I PRZYSZŁEGO ZAPOTRZEBOWANIA NA PALIWA GAZOWE
NA LATA 2022-2031

Część A

Wyciąg do konsultacji

Warszawa, kwiecień 2021 r.

Spis treści

1.	WPROWADZENIE	3
1.1.	Podstawy Planu Rozwoju	3
1.2.	Dotychczasowe plany rozwoju	4
1.3.	Struktura dokumentu	4
1.4.	Konsultacje Planu Rozwoju.....	4
2.	OPERATOR SYSTEMU PRZESYŁOWEGO	4
2.1.	Podstawowe informacje o operatorze	4
3.	SYSTEM PRZESYŁOWY	7
3.1.	Informacje podstawowe	7
4.	UWARUNKOWANIA ROZWOJU KRAJOWEGO SYSTEMU PRZESYŁOWEGO	10
4.1.	Główne czynniki wpływające na rozwój KSP	10
4.1.1.	Uwarunkowania wynikające z Polityki energetycznej	10
4.1.2.	Uwarunkowania wynikające z dziesięcioletniego plan rozwoju o zasięgu wspólnotowym	11
4.1.3.	Uwarunkowania wynikające z Rozporządzenia SoS	11
4.2.	Determinanty rozwoju KSP	12
4.2.1.	Dywersyfikacja źródeł dostaw gazu	12
4.2.2.	Zapotrzebowanie na usługę przesyłania	13
4.2.3.	Warianty prognozy	13
4.2.4.	Potencjał eksportowy (dotyczy gazu E)	16
5.	PLAN ROZWOJU NA LATA 2022-2031	17
5.1.	Inwestycje w KSP	17
5.2.	Interkonektory	20
5.3.	Nakłady inwestycyjne w zakresie transportu paliw gazowych	20
5.4.	Efekty realizacji Planu Rozwoju	21
5.5.	Wykaz wybranych inwestycji ujętych w Planie Rozwoju	22

1. WPROWADZENIE

1.1. Podstawy Planu Rozwoju

Obowiązek sporządzania planu rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na paliwa gazowe wynika z art. 16 ust. 1 ustawy z 10.04.1997 r. Prawo Energetyczne¹. Zgodnie z art. 16 ust. 2 uPe, Krajowy Plan Rozwoju jest sporządzany przez operatora systemu przesyłowego gazowego na okres 10 lat. Zgodnie z postanowieniami uPe GAZ-SYSTEM uzyskał decyzję administracyjną (zwaną decyzją certyfikacyjną) z dnia 19.05.2015 r. w związku z pełnieniem funkcji operatora systemu przesyłowego na polskim odcinku gazociągu Jamał – Europa Zachodnia, co oznacza, że GAZ-SYSTEM jest również podmiotem odpowiedzialnym za planowanie rozwoju Systemu Gazociągów Tranzytowych.

Plan rozwoju jest sporządzany w oparciu o wytyczne:

- Polityki energetycznej i klimatycznej Unii Europejskiej;
- Polityki energetycznej i klimatycznej Polski (w tym PEP 2040 i KPEiK 2021-2030);
- Koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju;
- Aktów prawnych Unii Europejskiej (w szczególności Rozporządzenia SoS).

Przy opracowaniu planu rozwoju wykorzystano następujące dokumenty i opracowania:

- Prognozę zapotrzebowania na gaz w Polsce do 2043 roku (opracowanie GAZ-SYSTEM z 2021 r.);
- Dziesięcioletni Plan Rozwoju Systemu Przesyłowego (TYNDP 2020), opracowywany przez ENTSOG;
- Uzgodniony z Prezesem URE - KDPR na lata 2020-2029;
- Plan Inwestycyjny GAZ-SYSTEM na lata 2021-2023;
- Strategię Inwestycyjną GAZ-SYSTEM na lata 2020-2030.

Mając na uwadze uwarunkowania formalno-prawne, Krajowy Dziesięcioletni Plan Rozwoju Systemu Przesyłowego na lata 2022-2031 (zwany dalej „Krajowym Planem Rozwoju na lata 2022-2031” lub „KDPR 2022-2031”) został podzielony na dwie części, dotyczące odpowiednio:

- Rozwoju infrastruktury przesyłowej GAZ-SYSTEM – Część A;
- Rozwoju infrastruktury SGT – Część B.

¹ DU 54/1997 poz. 348 z późniejszymi zmianami

1.2. Dotychczasowe plany rozwoju

Dotychczas Prezes URE uzgodnił przedłożone przez GAZ-SYSTEM plany rozwoju:

- Plan Rozwoju Systemu Przesyłowego na okres od 1 maja 2009 do 30 kwietnia 2014 roku;
- Plan Rozwoju Systemu Przesyłowego na lata 2014-2023;
- Krajowy Dziesięcioletni Plan Rozwoju Systemu Przesyłowego na lata 2016-2025;
- Krajowy Dziesięcioletni Plan Rozwoju Systemu Przesyłowego na lata 2018-2027;
- Krajowy Dziesięcioletni Plan Rozwoju Systemu Przesyłowego na lata 2020-2029.

1.3. Struktura dokumentu

Dokument opracowany dla **Części A** uwzględnia dwie perspektywy rozwoju tj.:

- **Perspektywa 2024** – obejmująca kontynuację rozpoczętych programów inwestycyjnych zdefiniowanych w Planie Rozwoju na lata 2018-2027, kontynuowanych w Planie Rozwoju 2020-2029, oraz projektowanie dla zadań związanych w szczególności z dywersyfikacją dostaw gazu ziemnego do Polski,
- **Perspektywa 2031** – uwzględnia zadania inwestycyjne, których realizacja będzie zależna od stopnia rozwoju rynków gazu w Polsce i w regionie.

1.4. Konsultacje Planu Rozwoju

Krajowy Dziesięcioletni Plan Rozwoju na lata 2022-2031 podlega konsultacjom z użytkownikami systemu przesyłowego oraz innymi interesariuszami w trybie art. 16 ust. 15 ustawy Prawo Energetyczne. KDPR 2022-2031 został udostępniony w kwietniu 2021 r. na stronie internetowej www.gaz-system.pl.

2. OPERATOR SYSTEMU PRZESYŁOWEGO

2.1. Podstawowe informacje o operatorze

Podstawowe informacje o Spółce GAZ-SYSTEM:

- GAZ-SYSTEM to przedsiębiorstwo odpowiedzialne za transport gazu ziemnego i zarządzanie siecią przesyłową na terenie Polski.
- GAZ-SYSTEM to spółka strategiczna dla polskiej gospodarki i bezpieczeństwa energetycznego kraju.
- Spółka działa na mocy koncesji wydanej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki obowiązującej do 6 grudnia 2068 r.
- Spółka pełni funkcję operatora systemu przesyłowego i niezależnego operatora polskiego odcinka gazociągu Systemu Gazociągów Tranzytowych Jamał – Europa.
- GAZ-SYSTEM jest to Spółka Akcyjna, nad którą nadzór właścicielski pełni Pełnomocnik Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej.
- Polskie LNG S.A. jest spółką powołaną do budowy i eksploatacji terminalu do odbioru gazu skroplonego w Świnoujściu. 18 czerwca 2020 r. Zarząd GAZ-SYSTEM podjął decyzję o połączeniu ze spółką zależną Polskie LNG S.A. 21 października 2020 r. Zarządy obydwu spółek podpisały porozumienie o przyjęciu Planu połączenia. W dniach 8 i 9 marca 2021 r.

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenia GAZ-SYSTEM i Polskie LNG podjęły uchwały o połączeniu Spółek, a w dniu 31 marca doszło do połączenia obydwu spółek.

- Spółka realizująca strategiczne inwestycje o znaczeniu europejskim, w szczególności dla procesu integracji rynku Europy Środkowo-Wschodniej.

Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM, wyznaczony decyzją Prezesa URE z dnia 13 października 2010 r. na operatora systemu przesyłowego gazowego, zarządza krajową siecią przesyłową oraz zapewnia utrzymanie ciągłego i niezawodnego przesyłu gazu pomiędzy źródłami i odbiorcami w Polsce. Decyzją z grudnia 2018 r., Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wyznaczył GAZ-SYSTEM operatorem systemu przesyłowego do 6 grudnia 2068 r.

W 2014 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przyznał GAZ-SYSTEM certyfikat spełnienia kryteriów niezależności w związku z wykonywaniem funkcji operatora systemu przesyłowego na sieciach własnych.

Zgodnie z zapisami ustawy Prawo Energetyczne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyznacza się jednego operatora systemu przesyłowego gazowego. W związku z tym w dniu 17.11.2010 r. Prezes URE wyznaczył GAZ-SYSTEM na okres do dnia 31 grudnia 2025 r. operatorem systemu przesyłowego na znajdującym się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej Systemie Gazociągów Tranzytowych (SGT).

W dniu 19 maja 2015 r. GAZ-SYSTEM uzyskał certyfikat niezależności w związku z pełnieniem funkcji operatora systemu przesyłowego na polskim odcinku gazociągu Jamal – Europa Zachodnia, który stanowi własność spółki EuRoPol GAZ s.a. a operatorstwo na Systemie Gazociągów Tranzytowych (SGT) jest wykonywane przez GAZ-SYSTEM według wytycznych Dyrektywy (UE) nr 2009/73/WE w modelu ISO, czyli niezależnego operatora systemu.

Przyznanie certyfikatów niezależności oznacza, że GAZ-SYSTEM pozostaje pod względem formy prawnej i organizacyjnej oraz podejmowania decyzji, niezależny od wykonywania innych działalności niezwiązanych z przesyłaniem paliw gazowych. Zgodnie z art. 9h. ust. 1 ustawy Prawo Energetyczne, funkcję operatora systemu przesyłowego w Polsce może wykonywać jedynie podmiot, który otrzymał od Prezesa URE decyzję w sprawie przyznania certyfikatu niezależności.

Decyzją z 19 grudnia 2019 r. Prezes URE ustalił treść umowy powierzającej pomiędzy spółkami GAZ-SYSTEM a SGT EuRoPol GAZ s.a., na mocy której od 1 stycznia 2020 r. do 31 grudnia 2022 r. GAZ-SYSTEM kontynuuje wykonywanie obowiązków operatora SGT.

Zgodnie z art. 9c. ust. 1 ustawy Prawo Energetyczne, operator systemu przesyłowego gazowego, stosując obiektywne i przejrzyste zasady zapewniające równe traktowanie użytkowników tego systemu oraz uwzględniając wymogi ochrony środowiska, jest odpowiedzialny za:

- bezpieczeństwo dostarczania paliw gazowych poprzez zapewnienie bezpieczeństwa funkcjonowania systemu gazowego i realizację umów z użytkownikami tego systemu,
- prowadzenie ruchu sieciowego w sposób skoordynowany i efektywny z zachowaniem wymaganej niezawodności dostarczania paliw gazowych i ich jakości,
- eksploatację, konserwację i remonty sieci, instalacji i urządzeń, wraz z połączeniami z innymi systemami gazowymi, w sposób gwarantujący niezawodność funkcjonowania systemu gazowego,

- zapewnienie długoterminowej zdolności systemu gazowego do zaspokajania uzasadnionych potrzeb przesyłania paliw gazowych w obrocie krajowym i transgranicznym, a także w zakresie rozbudowy systemu gazowego oraz rozbudowy połączeń z innymi systemami gazowymi,
- współpracę z innymi operatorami systemów gazowych lub przedsiębiorstwami energetycznymi w celu niezawodnego i efektywnego funkcjonowania systemów gazowych, systemów gazowych wzajemnie połączonych oraz skoordynowania ich rozwoju,
- dysponowanie mocą instalacji magazynowych i instalacji skroplonego gazu ziemnego,
- zarządzanie przepływami paliw gazowych oraz utrzymanie parametrów jakościowych tych paliw w systemie gazowym i na połączeniach z innymi systemami gazowymi,
- świadczenie usług niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania systemu gazowego,
- bilansowanie systemu i zarządzanie ograniczeniami w systemie gazowym oraz prowadzenie z użytkownikami tego systemu rozliczeń wynikających z niezbilansowania paliw gazowych dostarczonych i pobranych z systemu,
- dostarczanie użytkownikom systemu i operatorom innych systemów gazowych informacji o warunkach świadczenia usług przesyłania lub dystrybucji, usług magazynowania paliw gazowych lub usług skraplania gazu ziemnego, w tym o współpracy z połączonymi systemami gazowymi,
- realizację ograniczeń w dostarczaniu paliw gazowych,
- realizację obowiązków wynikających z Rozporządzenia (WE) nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego.

Szczególnie istotnym zakresem odpowiedzialności GAZ-SYSTEM jest obowiązek rozwoju systemu przesyłowego zapewniającego długoterminową zdolność systemu gazowego do zaspokajania uzasadnionych potrzeb w zakresie przesyłania paliw gazowych w obrocie krajowym i transgranicznym poprzez jego rozbudowę, a tam gdzie ma to zastosowanie, rozbudowy połączeń z innymi systemami gazowymi. Formalny obowiązek sporządzenia Planu Rozwoju wynika z zapisów art. 16 ustawy Prawo Energetyczne, zgodnie z którym przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem paliw gazowych, sporządzają plany rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na paliwa gazowe. Zgodnie z art.16 ust. 16 ustawy Prawo Energetyczne, projekty planów podlegają uzgodnieniu z Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki.

3. SYSTEM PRZESYŁOWY

3.1. Informacje podstawowe

Rysunek 1: System Przesyłowy

System przesyłowy składa się z dwóch współpracujących ze sobą systemów:

- ✓ Systemu Gazociągów Tranzytowych;
- ✓ Krajowego Systemu Przesyłowego, na który składają się dwa systemy gazu ziemnego:
 - ✓ wysokometanowego E;
 - ✓ zaazotowanego Lw.

System przesyłowy zasilany jest w gaz z następujących Punktów Wejścia:

1) Punkty wejścia związane z importem gazu:

- ✓ Granica wschodnia:
 - ✓ Kondratki – granica polsko-białoruska (punkt wejścia do SGT);
 - ✓ Wysokoje – granica polsko-białoruska;
 - ✓ Drozdowicze² – granica polsko-ukraińska;
- ✓ Granica zachodnia:

² W 2020 r. punkt na połączeniu sieci LLC Gas Transmission System Operator of Ukraine (Ukraina) i GAZ-SYSTEM został włączony do punktu wirtualnego GCP GAZ-SYSTEM/UA TSO

- ✓ Lasów³ – granica polsko-niemiecka;
- ✓ Mallnow – granica polsko-niemiecka (punkt wejścia / wyjścia do/z SGT);
- ✓ Granica południowa:
 - ✓ Cieszyn – granica polsko-czeska;
- ✓ Północ kraju:
 - ✓ Terminal LNG w Świnoujściu;
- ✓ KSP współpracuje z SGT poprzez:
 - ✓ Punkt Wzajemnego Połączenia (PWP), na który składają się fizyczne punkty we Włocławku i Lwówku;
- 2) Połączenia realizujące import lokalny:
 - ✓ Tietierowka – granica polsko-białoruska;
 - ✓ Branice – granica polsko-czeska;
 - ✓ Gubin³ – granica polsko-niemiecka;
- 3) Punkty wejścia związane ze złożami krajowymi:
 - ✓ w systemie gazu wysokometanowego;
 - ✓ w systemach gazu zaazotowanego;
- 4) Odazotownia Odolanów, Odazotownia Grodzisk;
- 5) Punkty wejścia związane z siedmioma Podziemnymi Magazynami Gazu (PMG), które podczas realizacji odbioru gazu są punktami wejścia do systemu.

Rysunek 2: System gazu zaazotowanego

System przesyłowy gazu ziemnego zaazotowanego obejmuje swoim zasięgiem fragmenty zachodniej Polski na obszarze 3 województw: lubuskiego, wielkopolskiego oraz dolnośląskiego. Zasilany jest gazem ze złóż zlokalizowanych na Niżu Polskim przez kopalnie gazu: Kościan-Brońsko, Białcz, Radlin, Kaleje (Mchy) oraz Roszków. Dodatkowo system jest zasilany gazem z kopalni Wielichowo, który do osiągnięcia parametrów gazu podgrupy Lw potrzebuje domieszania gazu wysokometanowego w mieszalni gazu Grodzisk Wlkp.

³ W 2016 r. punkty na połączeniu sieci ONTRAS (Niemcy) i GAZ-SYSTEM (Polska) Gubin, Kamminke oraz Lasów zostały połączone w punkt Grid Connection Point GAZ-SYSTEM/ONTRAS (GCP GAZ-SYSTEM/ONTRAS)

Tabela 1: Charakterystyka techniczna Systemu Przesyłowego (stan na 31.12.2020 r.)

Lp.	Elementy systemu przesyłowego	Jednostka	Stan na 31.12.2020
1.	Gazociągi przesyłowe	km	11 741
w tym	Infrastruktura GAZ-SYSTEM S.A.	km	11 056
	Infrastruktura SGT	km	685
2.	Stacje gazowe	szt.	866
w tym	Infrastruktura GAZ-SYSTEM S.A.	szt.	864
	Infrastruktura SGT	szt.	2
3.	Tłocznie	szt.	20
w tym	Infrastruktura GAZ-SYSTEM S.A.	szt.	15
	Infrastruktura SGT	szt.	5

Z systemem przesyłowym gazu wysokometanowego współpracują podziemne magazyny gazu, które pełnią istotną rolę w pokrywaniu nierównomierności sezonowej i dobowej zapotrzebowania na gaz.

Rysunek 3: Lokalizacja podziemnych magazynów gazu

Tabela 2: Maksymalne zdolności instalacji magazynowych w sezonie 2020/2021⁴

Grupa instalacji magazynowych	Magazyn	Pojemność czynna		Max. Moc załączania		Max. Moc odbioru	
		mln m ³	GWh ⁵	mln m ³ /dobę	GWh /dobę	mln m ³ /dobę	GWh /dobę
GIM Kawerna	KPMG Mogilno	585,4	6 521,4	9,60	106,9	18,00	200,5
	KPMG Kosakowo	239,4	2 669,3	2,40	26,8	9,60	107,0
GIM Sanok	PMG Husów	500,0	5 650,0	4,15	46,7	5,76	64,6
	PMG Strachocina	360,0	4 078,8	2,64	29,7	3,36	37,9
	PMG Swarzów	90,0	1 013,4	1,00	11,2	0,93	10,4
	PMG Brzeźnica	100,0	1 126,0	1,44	16,2	1,44	16,1
GIM Wierzchowice	PMG Wierzchowice	1 300,0	14 729,0	9,60	107,5	14,40	158,4
SUMA		3 174,8	35 787,9	30,83	345,0	53,49	594,9

4. UWARUNKOWANIA ROZWOJU KRAJOWEGO SYSTEMU PRZESYŁOWEGO

4.1. Główne czynniki wpływające na rozwój KSP

4.1.1. Uwarunkowania wynikające z Polityki energetycznej

W Krajowym Planie Rozwoju Systemu Przesyłowego na lata 2022-2031 w Części A założono, że zrealizowane zostaną inicjatywy związane z dywersyfikacją źródeł dostaw gazu do Polski. W ten sposób przez GAZ-SYSTEM zrealizowane zostaną cele określone w „Polityce energetycznej Polski do 2040 roku” (PEP 2040), jak również w KPEIK 2021-2030 dotyczące:

- bezpieczeństwa energetycznego kraju,
- liberalizacji polskiego rynku gazu,
- integracji z rynkami państw ościennych,
- podniesienia konkurencyjności,
- zapewnienia warunków dla intensywnego rozwoju krajowej gospodarki oraz funkcjonujących w niej przedsiębiorstw oraz
- działań na rzecz redukcji emisji, poprawy jakości powietrza.

Priorytetami w obszarze działalności Operatora Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM, są:

- zapewnienie alternatywnych kierunków dostaw gazu do Polski,
- rozbudowa KSP.

Zgodnie z założeniami dokumentu „Polityka Energetyczna Polski do 2040 r.” głównym celem jest zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego kraju, które może zostać osiągnięte m.in. poprzez:

- utrzymanie i zwiększenie zdolności przesyłowych oraz rozwój i ochronę infrastruktury krytycznej,
- rozwój konkurencyjnego rynku gazu,
- rozwój nowych technologii w sektorze gazu ziemnego.

⁴ Źródło: Gas Storage Poland sp. z o. o. <https://ipi.gasstoragepoland.pl/pl/menu/transparency-template/?page=uslugi-i-infrastruktura/parametry-techniczne/>, dane aktualne na 23.02.2021 r.

⁵ Wartość szacunkowa wynikająca z przyjętej do przeliczeń wartości ciepła spalania.

Należy podkreślić, że Krajowy Plan Rozwoju na lata 2022-2031 w możliwe największym stopniu zapewnia realizację ww. celów strategicznych, przy optymalnych nakładach na rozwój i koszty funkcjonowania systemu przesyłowego.

4.1.2. Uwarunkowania wynikające z dziesięcioletniego plan rozwoju o zasięgu wspólnotowym

TYNDP to dziesięcioletni plan rozwoju sieci gazowej o zasięgu wspólnotowym, który jest opracowywany przez ENTSOG. W TYNDP przeprowadzane są analizy perspektyw rozwoju popytu na gaz w państwach Unii Europejskiej, źródeł i kierunków dostaw gazu oraz wpływu rozwoju infrastruktury na funkcjonowanie rynku gazowego. Szczegółowe cele i założenia TYNDP wynikają z aktów prawnych UE, a mianowicie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005 UE 715/2009 oraz Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 347/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej, uchylającego decyzję nr 1364/2006/WE oraz zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 713/2009, (WE) nr 714/2009 i (WE) nr 715/2009.

Ostatnia edycja TYNDP została opublikowana w 2020 r. Głównym celem działań inwestycyjnych ujętych w TYNDP jest osiągnięcie celów polityki klimatyczno-energetycznej Unii Europejskiej, które obejmują bezpieczeństwo dostaw, rozwój zintegrowanej infrastruktury gazowej, stworzenie warunków dla optymalnego funkcjonowania europejskiego rynku gazu oraz redukcja emisji gazów cieplarnianych. Do TYNDP 2020 zostały zgłoszone projekty, z czego duży ich udział stanowią inwestycje w regionie Europy Środkowo-Wschodniej, Południowo-Wschodniej i w regionie Morza Bałtyckiego, co odzwierciedla skalę potrzeb inwestycyjnych w tych częściach Europy.

4.1.3. Uwarunkowania wynikające z Rozporządzenia SoS

Na poziomie unijnym zasady zapewnienia bezpieczeństwa dostaw zostały zdefiniowane w Rozporządzeniu SoS. Rozporządzenie to określa standardy bezpieczeństwa, które muszą spełniać wszystkie kraje UE:

- Standard w zakresie infrastruktury – państwa UE muszą posiadać zdolność dostarczania ilości gazu niezbędnej do zaspokojenia całkowitego zapotrzebowania na gaz w dniu nadzwyczajnie wysokiego zapotrzebowania na gaz w przypadku zakłóceń w funkcjonowaniu największej pojedynczej infrastruktury (N-1).
- Standard w zakresie dostaw – przedsiębiorstwa gazowe są zobowiązane do zagwarantowania dostaw dla odbiorców chronionych przez określony czas w przypadku utrzymujących się ekstremalnych temperatur lub w przypadku wystąpienia zakłóceń w infrastrukturze w okresie zimowym.

Zgodnie z Rozporządzeniem SoS kraje członkowskie dokonują i sporządzają:

- Ocenę ryzyka związanego z bezpieczeństwem dostaw;
- Plany działań zapobiegawczych.

4.2. Determinanty rozwoju KSP

Rozwój infrastruktury gazowej w Polsce determinowany jest głównie następującymi czynnikami:

- koniecznością zapewnienia dywersyfikacji źródeł dostaw gazu do Polski,
- wielkością prognozowanego zapotrzebowania na gaz i popytu na usługę przesyłową, w tym również możliwości eksportu gazu,
- rozwojem połączeń importowych i eksportowych zapewniających integrację rynków wspólnoty europejskiej.

Bezpieczeństwo dostaw poprzez dywersyfikację źródeł i kierunków – bezpieczeństwo dostaw należy rozumieć jako zagwarantowanie stabilnych dostaw gazu na poziomie zaspokajającym potrzeby krajowe. Szczególnie ważne jest zapewnienie alternatywnych dostaw gazu w stosunku do aktualnych kierunków. Budowa połączenia z Danią, Słowacją oraz Litwą, jak również rozbudowa Terminalu LNG w Świnoujściu oraz budowa nowego Terminalu FSRU w Gdańsku, pozwolą na zabezpieczenie dostaw gazu do Polski bez konieczności dostaw z kierunku wschodniego.

Popyt rozumiany jako prognozowane zapotrzebowanie na usługę przesyłową ze strony odbiorców krajowych oraz prognozowane potrzeby eksportowe ze strony podmiotów zajmujących się transgranicznym obrotem gazem.

Rozbudowa zdolności importowych i eksportowych – rozbudowa KSP, w tym budowa nowych dwukierunkowych połączeń międzysystemowych z Litwą i Słowacją, a także zwiększenie funkcjonalności współpracy KSP z SGT sprzyjały będą po 2024 r. budowie zintegrowanego i konkurencyjnego rynku gazu w regionie Europy Środkowo-Wschodniej oraz państw bałtyckich. W ten sposób zostaną osiągnięte korzyści biznesowe, między innymi dla funkcjonujących na rynku przedsiębiorstw, takie jak dostęp do europejskich rynków i możliwość obniżenia kosztów przesyłu gazu.

4.2.1. Dywersyfikacja źródeł dostaw gazu

Historyczne uwarunkowania spowodowały, że KSP rozbudowywany był w sposób umożliwiający transport gazu rosyjskiego ze wschodu na zachód kraju. Główne punkty importowe znajdowały się na wschodniej granicy kraju (Drozdowicze, Wysokoje) oraz na gazociągu tranzytowym Jamał – Europa. Poprzez te wejścia do krajowego systemu przesyłowego realizowane są dostawy gazu do Polski w oparciu o długoterminowy kontrakt importowy. Stworzyło to sytuację całkowitej zależności od dostaw z jednego kierunku.

GAZ-SYSTEM w ostatnich latach zrealizował szereg działań zmierzających do dywersyfikacji kierunków oraz źródeł dostaw gazu ziemnego, dążąc do uniezależnienia się od historycznie dominującego eksportera (Rosji) przy jednoczesnym zwiększaniu integracji z innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej. Było to możliwe dzięki rozbudowie połączeń międzysystemowych (Lasów, Cieszyn, rewers na gazociągu jamalskim) oraz budowie terminalu LNG w Świnoujściu. Działania te z pewnością przyczyniły się do zwiększenia bezpieczeństwa dostaw gazu.

Głównym celem polityki energetycznej Polski w obszarze gazu ziemnego jest zapewnienie bezpieczeństwa dostaw paliwa gazowego. Tu kluczowe znaczenie ma dywersyfikacja źródeł

i kierunków, która daje gwarancję niezależności energetycznej. W ostatnich latach wzrost importu gazu z kierunków innych niż wschodni był możliwy dzięki wspomnianej rozbudowie połączeń międzysystemowych na granicy z Niemcami (Mallnow, Lasów) i Czechami (Cieszyn).

W 2016 r. oddany został do użytku Terminal LNG w Świnoujściu. Przepustowość Terminalu LNG i możliwość dostaw gazu z globalnych rynków czyni fundamentalną zmianę na krajowym rynku gazu.

Dalszy rozwój niezależności energetycznej będzie zapewniony poprzez realizację m.in. połączenia z norweskimi złożami gazu z wykorzystaniem gazociągu podmorskiego pomiędzy Polską a Danią (Baltic Pipe), rozbudową zdolności regazyfikacyjnych istniejącego Terminalu LNG w Świnoujściu, jak również budową Terminalu FSRU w Gdańsku. Projekty stanowią ogromny potencjał dla zapewnienia stabilnych dostaw gazu do kraju.

Wynikające z polityki energetycznej Unii Europejskiej obowiązki determinują do dalszych działań integrujących poszczególne rynki gazu, polegających na budowie połączeń wzajemnych z krajami sąsiadującymi. W związku z tym GAZ-SYSTEM realizuje działania związane z budową:

- interkonektora Polska – Dania;
- interkonektora Polska – Litwa;
- interkonektora Polska – Słowacja;
- możliwym rozwojem istniejących połączeń transgranicznych w oparciu o wyniki projektu przepustowości przyrostowej na granicy obszarów rynkowych Polska (system przesyłowy gazu ziemnego wysokometanowego grupy E) - Niemcy (Trading Hub Europe) w punkcie GCP GAZ-SYSTEM/ONTRAS oraz projektu przepustowości przyrostowej pomiędzy systemami przesyłowymi Polski i Czech. Finalne decyzje odnośnie realizacji ww. projektów zostaną podjęte po wynikach aukcji produktów rocznych przeprowadzanych w lipcu 2021 roku.

Z uwagi na wysokie uzależnienie Polski i innych państw członkowskich UE od importu gazu ziemnego z uwzględnieniem potencjalnych skutków przerwania ich dostaw, konieczne stało się podjęcie działań, które pozwolą zniwelować wpływ tego rodzaju zakłóceń na dostawy paliwa gazowego do odbiorców w poszczególnych krajach, a tym samym utrzymać ich pewność oraz stabilność przez możliwie najdłuższy czas. Ramy takich działań wyznaczone zostały w szeregu regulacji prawnych obowiązujących zarówno na poziomie krajowym, jak i unijnym.

Na poziomie UE rozwiązania mające na celu zwiększenie bezpieczeństwa dostaw gazu do odbiorców zawarto przede wszystkim w Rozporządzeniu SoS. Przewiduje ono otwarty katalog działań mających na celu z jednej strony zmniejszenie lub całkowite wyeliminowanie zagrożeń dla utrzymania ciągłości dostaw gazu do odbiorców (działania zapobiegawcze), a z drugiej strony umożliwienie złagodzenia negatywnych skutków wystąpienia ich zakłóceń (działania na wypadek sytuacji nadzwyczajnej).

4.2.2. Zapotrzebowanie na usługę przesyłania

Dla potrzeb Krajowego Planu Rozwoju na lata 2022-2031 została opracowana prognoza zapotrzebowania na usługę przesyłania na lata 2021 – 2043. Opracowano szczegółowo dwa

warianty prognozy opisane szczegółowo w dalszej części dokumentu. Wszystkie prognozy opisane poniżej dotyczą zarówno gazu E jak i Lw.

Do podstawowych czynników mających największy wpływ na zapotrzebowanie na przesył gazu w okresie 2021 - 2043 należy będą:

- prognozowana transformacja energetyczna związana z konwersją paliw wysokoemisyjnych na niskoemisyjne producentów energii elektrycznej i ciepła;
- polityka antysmogowa, mająca na celu obniżenie poziomu zanieczyszczeń powietrza wynikającego z produkcji ciepła w źródłach niskiej emisji, takich jak domy jednorodzinne i małe przedsiębiorstwa.

4.2.3. Warianty prognozy

Prognozę zapotrzebowania na usługę przesyłową w latach 2021-2043 opracowano na podstawie:

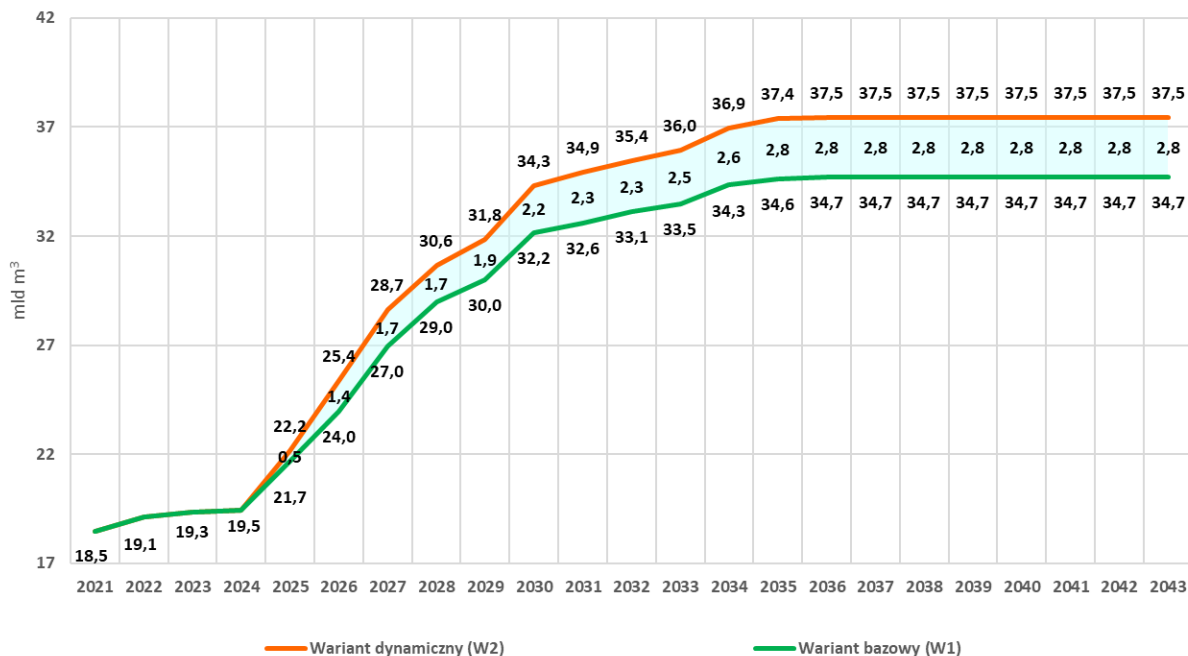
1. Danych sprawozdawczych GAZ-SYSTEM oraz przydziałów przepustowości do Umowy Przesyłowej.
2. Wydanych warunków i podpisanych umów przyłączeniowych dla obecnych i potencjalnych odbiorców gazu.
3. Analizy potencjału rynkowego na bazie danych Krajowego Ośrodka Bilansowania i Zarządzania Emisjami (KOBiZE) oraz danych z Urzędów Marszałkowskich województw.

Na podstawie wyników analiz opracowane zostały dwa warianty prognozy:

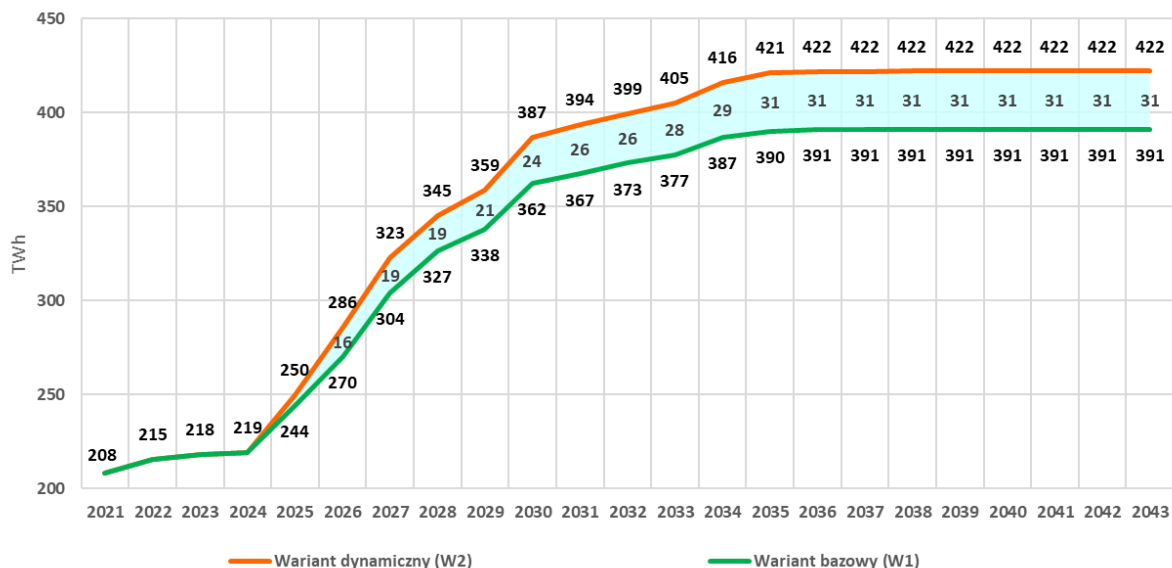
- **Wariant bazowy (W1)**
- **Wariant dynamiczny (W2)**

Prognoza zapotrzebowania na usługę przesyłową określa przewidywany popyt na punktach wyjścia z systemu ze strony odbiorców końcowych i dystrybucyjnych. Kalkulacja pomija takie czynniki jak: załączanie PMG i pobór z magazynów, zużycie własne PMG i obiektów systemowych, przesył gazu zaazotowanego do odazotowni. Dane sprawozdawcze z wykonania usługi przesyłowej, stanowiące bazę do kalkulacji prognoz, także są korygowane o wymienione wyżej elementy.

Wykres 1: Porównanie prognoz zapotrzebowania (gazy łącznie w przeliczeniu na gaz E) w jednostkach objętości

w jednostkach energii

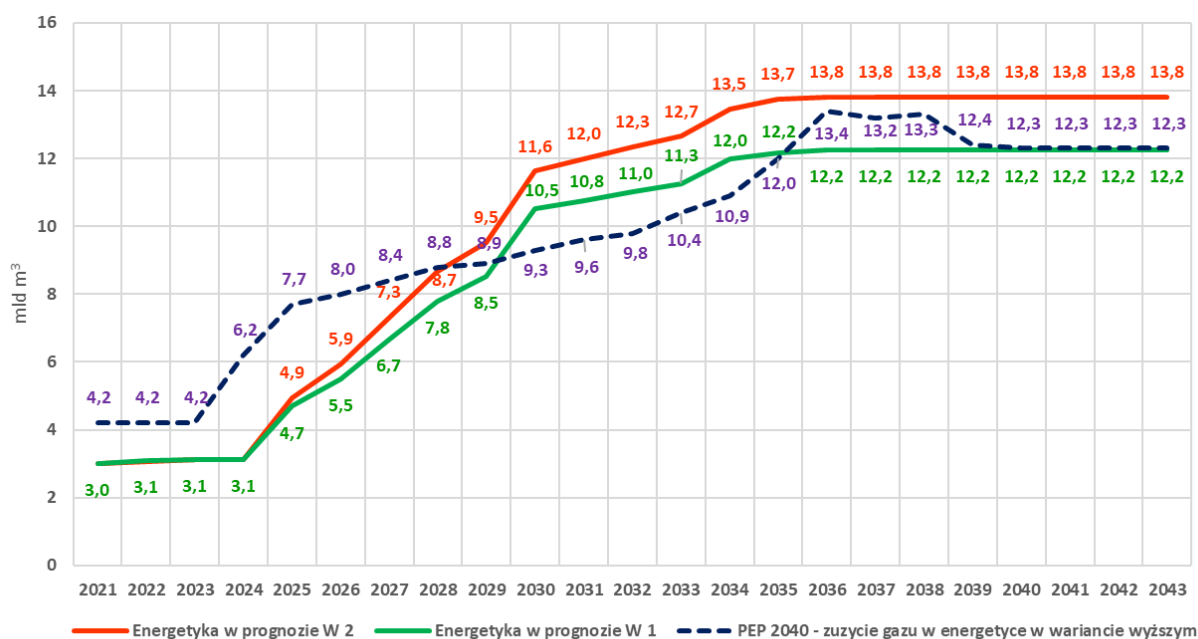

W prognozach GAZ-SYSTEM opracowanych na potrzeby KDPR 2022-2031 zastosowano podział odbiorców gazu na następujące podstawowe kategorie:

1. Odbiorcy końcowi w podziale na odbiorców przemysłowych i energetycznych
2. Odbiorcy dystrybucyjni

W przypadku prognoz dla odbiorców energetycznych są one w wielu punktach zbieżne z prognozą zużycia gazu w energetyce zamieszczoną w Polityce Energetycznej Polski do roku 2040.

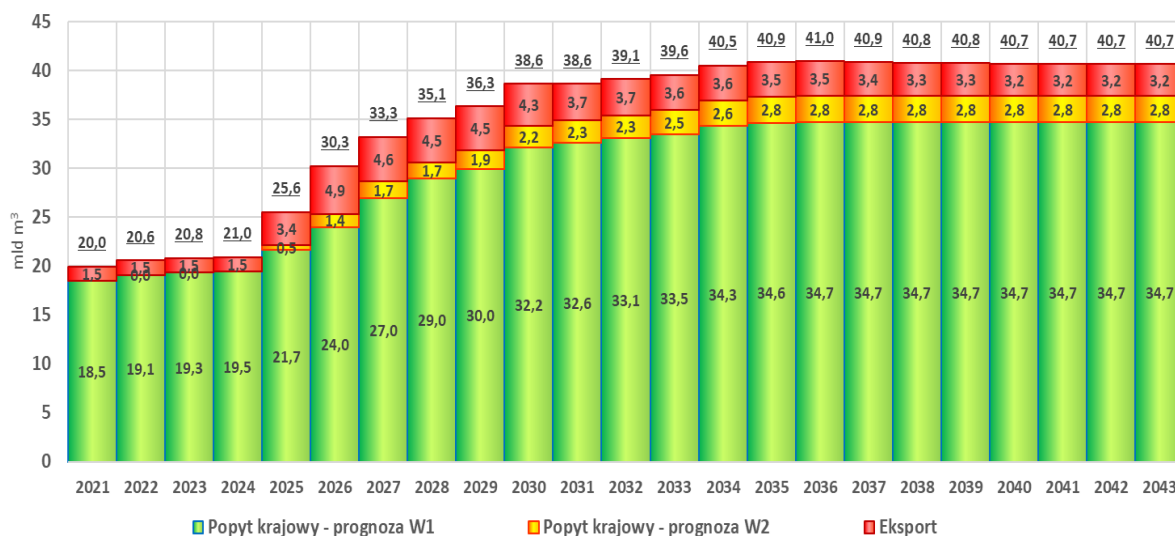
Wykres 2 Porównanie prognoz dla energetyki

4.2.4. Potencjał eksportowy (dotyczy gazu E)

Prognoza popytu krajowego nie jest jedynym wyznacznikiem w planowaniu wielkości zapotrzebowania na usługę przesyłową, w którym należy brać dodatkowo pod uwagę ewentualne potrzeby przesyłu tranzytowego, jak i samego eksportu gazu. W odniesieniu do funkcji tranzytowej KSP sprzyjać ma temu rozbudowa istniejących oraz budowa nowych połączeń międzysystemowych z sąsiednimi krajami.

Biorąc pod uwagę spodziewany wzrost zdolności przesyłowych na punktach wejścia do KSP w najbliższych latach, zidentyfikowane zostały potencjalne kierunki oraz możliwe scenariusze eksportowe. Dla kolejnych lat zdefiniowano możliwą do zagospodarowania – w kontekście przesyłu eksportowego – nadwyżkę pomiędzy przewidywanymi możliwościami zasilenia systemu (źródła krajowe, jak i przesył z państw sąsiedzkich, w tym połączenie z Danią, Terminal LNG – istniejące i rozbudowywane zdolności, Terminal FSRU w Gdańsku), a koniecznością zapewnienia dostaw gazu odbiorcom krajowym.

Wykres 3: Zapotrzebowanie na usługę przesyłową z uwzględnieniem eksportu

5. PLAN ROZWOJU NA LATA 2022-2031

Znacząca część programów inwestycyjnych zdefiniowanych w niniejszym Krajowym Planie Rozwoju w Części A, stanowi kontynuację zamierzeń priorytetowych ujętych w Planie Rozwoju na lata 2020-2029. Dotyczy to w szczególności:

- inwestycji strategicznych;
- dywersyfikacji dostaw gazu / integracji rynków gazu;
- rozwoju rynku gazu;
- bezpieczeństwa dostaw;
- likwidacji „wąskich gardeł” w systemie przesyłowym.

5.1. Inwestycje w KSP

Mając na uwadze wszystkie uwarunkowania rozwoju systemu przesyłowego, sprecyzowany został, analogicznie do Planu Rozwoju 2020-2029, katalog inwestycji infrastrukturalnych.

Niniejszy Plan Rozwoju w Części A podzielony został na dwie perspektywy czasowe:

- **Perspektywa 2024** – obejmująca kontynuację rozpoczętych programów inwestycyjnych zdefiniowanych w Planie Rozwoju na lata 2018-2027, kontynuowanych w Planie Rozwoju 2020-2029, oraz projektowanie dla zadań związanych w szczególności z dywersyfikacją dostaw gazu ziemnego do Polski,
- **Perspektywa 2031** – uwzględnia zadania inwestycyjne, których realizacja będzie zależna od stopnia rozwoju rynków gazu w Polsce i w regionie.

Tabela 3: Inwestycje strategiczne planowane w latach 2022-2031

Lp.	Inwestycja	Perspektywa do 2024	Perspektywa do 2031
1	Gazociąg podmorski Baltic Pipe	x	
2	Gazociąg Niechorze – Płoty	x	
3	Gazociąg Goleniów – Lwówek	x	
4	Gazociąg Strachocina – Pogórska Wola	x	
5	Gazociąg Pogórska Wola – Tworzeń	x	
6	Gazociąg Tworóg – Tworzeń	x	
7	Strachocina – Granica RP (Polska – Słowacja)	x	
8	Gazociąg Skoczów – Komorowice – Oświęcim		x
9	Gazociąg Oświęcim – Tworzeń	x	
10	Gazociąg Racibórz – Oświęcim		x
11	Gazociąg Kędzierzyn – Racibórz		x
12	Gazociąg Hołowczyce – Granica RP (Polska – Litwa)	x	
13	Gazociąg Kolnik – Gdańsk		x
14	Gazociąg Kolnik – Gustorzyn		x
15	Zasilanie Warszawy		x
16	Układ łączący korytarz C-E z korytarzem N-S		x
17	Gazociąg Gustorzyn – Wronów	x	
18	Gazociąg PMG Damastawek – Mogilno		x
19	TG Odolanów	x	
20	TG Gustorzyn	x	
21	TG Goleniów	x	
22	TG Kędzierzyn	x	
23	TG Lwówek (budowa) węzeł Lwówek (rozbudowa)		x
24	Węzeł Strachocina	x	
25	Połączenie KSP z SGT w m. Zambrów		x
26	Połączenie KSP z SGT w m. Ciechanów		x
27	Połączenie KSP z SGT w m. Długa Goślina		x
28	Połączenie KSP z SGT w m. Wydartowo		x
29	Połączenie KSP z SGT w m. Włocławek		x

Planowane przez GAZ-SYSTEM połączenia systemowe między Krajowym Systemem Przesyłowym, a SGT powstaną, kiedy będzie już zbudowany zdywersyfikowany i konkurencyjny rynek gazu. Zamierzenia inwestycyjne w zakresie infrastruktury SGT, w tym budowa nowych połączeń między KSP i SGT - układów regulacyjno – pomiarowych w Zambrowie, Ciechanowie, Wydartowie i Długiej Goślinie jak również dostosowanie SSRP Włocławek do pracy dwukierunkowej oraz rozbudowa węzła oraz budowa tłoczni Lwówek są komplementarne w stosunku do realizowanych przez Operatora strategicznych inwestycji (Baltic Pipe, rozbudowa Terminalu LNG, budowa Terminalu Pływającego w Zatoce Gdańskiej – FSRU, budowa interkonektora Polska – Słowacja oraz interkonektora Polska – Litwa) mających na celu dywersyfikację źródeł i kierunków dostaw gazu ziemnego do Polski.

Nowa tłocznia Lwówek wraz z rozbudową węzła pozwolą na włączenie gazu do SGT i rozprowadzenie po Krajowym Systemie Przesyłowym. Nowe inwestycje umożliwią również odbiór fizyczny gazu w punktach po stronie wschodniej (w przypadku świadczenia usługi tranzytu gazu) i wprowadzenie go do systemu w innej lokalizacji. Poprawi to możliwości hydrauliczne systemu,

ograniczając koszty eksploatacyjne oraz optymalizując jego pracę. Zwrot z ich wykonania zagwarantowany będzie Taryfą Operatora.

Połączenia systemowe pomiędzy Krajowym Systemem Przesyłowym, a SGT wymienione w powyższej tabeli zostaną zrealizowane i oddane do użytkowania w tym samym czasie. Termin ich oddania będzie zależał od terminu realizacji tłoczni gazu we Lwówku, który planowany jest w 2026 r.

Rysunek 4: Inwestycje strategiczne planowane w latach 2022-2031

Zawarte w dokumencie przebiegi tras gazociągów mają charakter orientacyjny, a ich dokładność może ulec zmianie w ramach procesu projektowania lub prac związanych z ich końcową realizacją.

5.2. Interkonektory

Wymienione projekty interkonektorów mają służyć integracji rynków, zapewniając przepustowości zarówno na kierunku importowym, jak i eksportowym.

– POLSKA-DANIA (BALTIC PIPE)

Połączenie Polska – Dania jest elementem wspierającym koncepcję rozwoju połączeń międzysystemowych na osi Północ – Południe, stwarzając możliwość dostaw gazu z norweskiego szelfu kontynentalnego do Polski. Z drugiej strony, w połączeniu z terminalem LNG w Świnoujściu, umożliwi ono krajom skandynawskim (Dania i Szwecja) dostęp do globalnego rynku LNG.

– POLSKA – LITWA (GIPL)

Celem projektu GIPL jest połączenie odizolowanych rynków gazu państw bałtyckich (Litwy, Łotwy i Estonii) z rynkami gazu Unii Europejskiej za pośrednictwem nowego dwukierunkowego gazociągu.

– POLSKA – SŁOWACJA

Interkonektor Polska – Słowacja jest częścią europejskiej inicjatywy związanej z budową Korytarza Północ – Południe. Celem Projektu jest integracja rynków poprzez zwiększenie zdolności importowych oraz zapewnienie technicznych możliwości eksportowych. Nowy kierunek dostaw wpisuje się w strategiczne kierunki określone w Polityce Energetycznej Polski do 2040 r. związane z zapewnieniem bezpieczeństwa energetycznego kraju poprzez dywersyfikację źródeł i kierunków dostaw gazu.

5.3. Nakłady inwestycyjne w zakresie transportu paliw gazowych

Od kilku już lat prowadzone są intensywne działania inwestycyjne w zakresie KSP zapewniające realizację celów określonych w uzgodnionym przez Prezesa URE Planie Rozwoju na lata 2020--2029. Są to zadania o dużej kapitałochłonności, finansowane:

- ze środków własnych w tym głównie ze środków pochodzących z opłat przesyłowych;
- ze środków otrzymywanych z Unii Europejskiej;
- ze źródeł komercyjnego finansowania zewnętrznego w tym kredytów i obligacji.

Ocena potrzeb inwestycyjnych na kolejny okres planowania 2022-2031 wskazuje na potrzebę kontynuacji polityki inwestycyjnej dla osiągnięcia stawianych KSP celów strategicznych i gospodarczych. Oznacza to, że w kolejnym okresie planowania kontynuowane będą strategiczne inwestycje przesyłowe, które wymagać będą ponoszenia znaczących nakładów inwestycyjnych. W związku z tym niezbędne będzie zapewnienie możliwości finansowania tych inwestycji w długim horyzoncie czasowym.

Podstawę do określenia zakresu programów inwestycyjnych oraz wysokości nakładów ujętych w Części A Krajowego Dziesięcioletniego Planu Rozwoju Systemu Przesyłowego stanowią m.in. następujące opracowania:

- Uzgodniony Plan Rozwoju na lata 2020-2029;
- Plan Inwestycyjny na lata 2021-2023;
- Strategia Inwestycyjna GAZ-SYSTEM na lata 2020-2030;
- Wykonanie nakładów w roku 2020;
- Aktualna dokumentacja projektowa oraz opracowania studialne dotyczące poszczególnych projektów inwestycyjnych.

31 marca 2021 r. nastąpiła fuzja GAZ-SYSTEM i PLNG. W KDPR 2022-2031 wykazano nakłady na rozbudowę zdolności regazyfikacyjnych. Nakłady te nie podlegają uzgodnieniom z Prezesem URE.

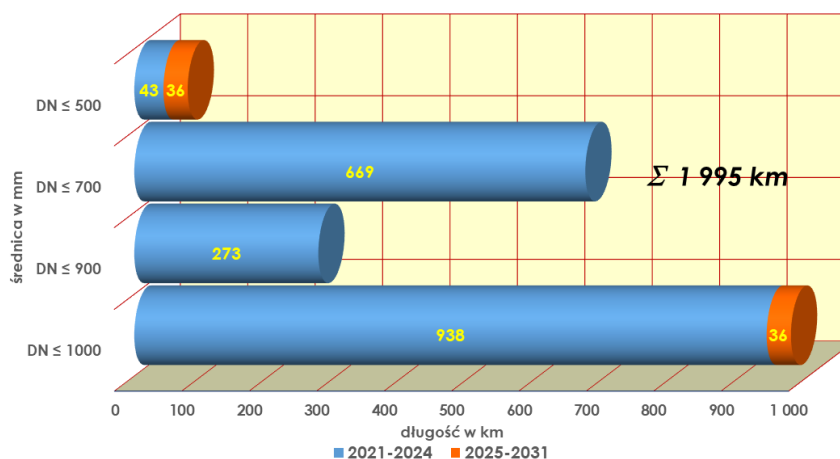
5.4. Efekty realizacji Planu Rozwoju

Proponowana w projekcie Planu Rozwoju na lata 2022-2031 rozbudowa sieci przesyłowej, w tym w szczególności połączeń międzysystemowych, poza zapewnieniem dużego stopnia dywersyfikacji źródeł i kierunków przesyłu gazu, umożliwi dostęp do konkurencyjnych rynków. W wyniku realizacji projektów ujętych w niniejszym Planie Rozwoju nastąpi dalsza znaczna poprawa stopnia dywersyfikacji kierunków i źródeł dostaw.

Dzięki rozbudowie i budowie nowych dwukierunkowych połączeń międzysystemowych uzyskany zostanie wysoki stopień bezpieczeństwa energetycznego kraju. Jest to całkowicie zgodne z jednym z podstawowych kierunków polskiej polityki energetycznej do 2040 r.

W wyniku prowadzonej rozbudowy krajowego systemu przesyłowego oraz budowy nowych połączeń transgranicznych, zwiększeniu ulegnie jego zdolność przesyłowa. W efekcie zrealizowania zaplanowanych działań rozwojowych nastąpi całkowita zastępowalność technicznych zdolności importowych ulokowanych na wschodniej granicy. Poza zapewnieniem dużego stopnia dywersyfikacji kierunków dostaw, istotne jest stworzenie technicznych możliwości dostępu do alternatywnych rynków zachodnich.

Wykres 4: Efekty rzeczowe realizacji Planu Rozwoju na lata 2021-2031 – przyrost długości sieci przesyłowej

W wyniku realizacji zadań ujętych w KDPR 2022-2031 łączna długość sieci przesyłowej powinna wzrosnąć do ok 13,1 tys. km, z czego planowany przyrost sieci w okresie 2021-2031 wyniesie ok. 2 tys. km.

5.5. Wykaz wybranych inwestycji ujętych w Planie Rozwoju

Zestawienie w poniższej tabeli zawiera zadania strategiczne, z punktu widzenia rozwoju systemu przesyłowego, oraz zadania priorytetowe dotyczące zadań związanych z modernizacją oraz optymalizacją krajowego systemu przesyłowego:

Tabela 4: Wykaz wybranych inwestycji ujętych w Planie Rozwoju

Lp.	Inwestycje	Perspektywa do 2024	Perspektywa do 2031
	Gazociągi systemowe		
1	Gazociąg DN1000 Tworóg – Tworzeń	x	
2	Gazociąg DN1000 Pogórska Wola – Tworzeń	x	
3	Gazociąg DN1000 Strachocina – Granica RP (Polska - Słowacja)	x	
4	Gazociąg DN1000 Strachocina – Pogórska Wola	x	
5	Gazociąg podmorski Baltic Pipe	x	
6	Gazociąg łączący Baltic Pipe z systemem	x	
7	Gazociąg DN1000 Goleniów – Lwówek	x	
8	Gazociąg DN1000 Kędzierzyn – Racibórz		x
9	Gazociąg DN700 Racibórz – Oświęcim		x
10	Gazociąg DN500 Skoczów – Komorowice – Oświęcim		x
11	Gazociąg DN700 Oświęcim – Tworzeń	x	
12	Gazociąg DN700 Polska – Litwa	x	
13	Zasilanie Warszawy		x
14	Gazociąg DN1000 Gustorzyn – Wronów	x	
15	Układ łączący korytarz C-E z korytarzem N-S		x
16	Gazociąg DN1000 Kolnik – Gustorzyn		x
17	Gazociąg DN1000 Kolnik – Gdańsk		x
18	Gazociąg DN300 Rakoniewice – Świebodzin		x
19	Gazociąg DN300 Kotowice – Krzeczyn – Legnica		x
20	Gazociąg PP Mchy – Krobia Radlin		x
21	Gazociąg DN500 Lewin Brzeski – Nysa		x
22	Gazociąg DN700 Słomniki – Popielnik		x
23	Gazociąg DN1200 Damastawek – Mogilno		x
24	Gazociąg DN400 Sędziszów – Tarnów Mościce – przebudowa		x

25	Gazociąg DN700 i DN400 Jarosław-Sędziszów w m. Świlcza – przebudowa	x	
26	Gazociąg DN300 Sandomierz – Komorów na odc. Jadachy – Sandomierz – wymiana	x	
27	Gazociąg Oświęcim – Szopienice w m. Imielin	x	
28	Gazociąg DN500 Oświęcim – Szopienice – Tworzeń na odc. ZZU ul. Fabryczna w Mysłowicach - przebudowa	x	
29	Gazociąg DN250 Trzebieśławice – Częstochowa na odcinku Węzeł Częstochowa – Huta Stozle – ZCh Rudniki - przebudowa		x
30	Gazociąg DN300 Radlin – Racibórz - przebudowa		x
31	Gazociąg DN500 Tworzeń – Szopienice - przebudowa		x
32	Gazociąg DN500 Goleniów – Police w rejonie Rezerwatu Olszanka – przebudowa	x	
33	Gazociąg DN500 Skwierzyna – Barlinek (Chełmsko) – modernizacja		x
34	Gazociąg offshore FSRU		x
35	Gazociąg przyłączeniowy FSRU		x
	Tłocznie gazu		
1	Tłocznia Odolanów - rozbudowa	x	
2	Tłocznia Kędzierzyn - budowa	x	
3	Tłocznia Gustorzyn - budowa	x	
4	Tłocznia Hołowczyce - rozbudowa	x	
5	Tłocznia Lwówek - budowa		x
6	Tłocznia Goleniów - rozbudowa	x	
7	Tłocznia Pogórska Wola - modernizacja	x	
8	Budowa połączenia rewersowego w tłoczni Jeleniów	x	
9	Tłocznia Jarosław - modernizacja	x	
	Węzły systemowe		
1	Węzeł Lwówek - rozbudowa		x
2	Węzeł Wygoda - przebudowa	x	
3	Węzeł Lisewo - budowa	x	
4	Węzeł Felin - modernizacja	x	
5	Węzeł Strachocina - budowa	x	
	Stacje gazowe i układy pomiarowe		
1	SSRP Tworzeń	x	
2	SRP Przywory	x	
3	SSRP Zambrów		x
4	SSRP Ciechanów		x
5	SSRP Wydartowo		x
6	SSRP Długa Goślina		x
7	SSRP Włocławek		x
8	SP Swarzędz	x	

9	SRP Łukanowice	x	
10	SRP Popielnik	x	
11	SRP Korabniki II	x	
12	SRP Śledziejowice	x	
	Przyłączenia do sieci przesyłowej		
1	Przyłączenie PPC Rokita Brzeg Dolny	x	
2	Przyłączenie EC Czechnica	x	
3	Przyłączenie Synthos Dwory 7	x	
4	Przyłączenie PGE Energia Ciepła EC Wrotków	x	
5	Przyłączenie PSG Zambrów	x	
6	Przyłączenie PSG w m. Kruszwica	x	
7	Przyłączenie Elektrowni Dolna Odra	x	
8	Przyłączenie Elektrowni Grudziądz		x
9	Przyłączenie Veolia Poznań		x
10	Przyłączenie Elektrowni Ostrołęka	x	
11	Przyłączenie TAMEH Kraków	x	
12	Przyłączenie Krosno Glass	x	
13	Przyłączenie Zborów	x	
14	Stacje Jabłonna, Sokołów i Skrzyszew – zasilanie gmin Aglomeracji Warszawskiej	x	
15	Przyłączenie Ciepłowni Kawęczyn	x	
16	Przyłączenie EC Siekierki		x
17	Przyłączenie EI Kozienice		x
18	Przyłączenie LOTOS SA		x
19	Przyłączenie do sieci przesyłowej miasta Rumia, Reda, Wejherowo, Gdynia	x	
20	Przyłączenie gmin Grodziec, Rychwał, Stare Miasto, Tuliszków, m. Konin	x	
	Pozostałe zadania		
1	Rozbudowa terminalu do 8,3 mld m ³ /rok	x	